

ΑΛΛΗΛΗΝ ΖΩΗ

Ο ΘΗΛΥΚΟΣ ΔΩΝ ΚΙΧΩΤΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ, ΠΟΥ ΕΦΙΔΑΣΕ ΣΕ ΤΟΥΣ «NEW YORK TIMES»

ΚΟΥΖΙΝΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΚΟΥΖΙΝΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΑΓΑΠΗ...

Τρεις φορές την εβδομάδα στήγουν τη δική τους κουζίνα αλληλεγγύης, σε μια προσπάθεια να βοηθήσουν τους συνανθρώπους τους που δοκιμάζονται αυτό το διάστημα. Κι όπως γράφει η αφίσα που έχουν κολλήσει στους δρόμους του Βόλου: «Προσφέρουμε λίγο φαγητό και πολλή αγάπη!»

Γράφει η KATERINA STAURIDOU

Hαλληλεγγύη είναι το «κλειδί» για να ξεπράσουμε την οικονομική κρίση δηλώνει στον «Τηλεθεατή» η Αγγελική Ιωαννίτη, που είναι η «ψυχή» αυτής της θαυμάσιας πρωτοβουλίας, τονίζοντας παράλληλα ότι οι άνθρωποι θα αναγκαστούν να βρουν λύσεις για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

ΖΕΣΤΟ ΦΑΪ ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ

Είναι 64 ετών, έχει πέντε παιδιά και 11 εγγόνια, έβγαλε τη σύνταξή της κάνοντας επιδιορθώσεις ρούχων, την έχουν χαρακτηρίσει «θηλυκό Δον Κιχώτη», ενώ για την κοινωνική δράση της έχει γίνει θέμα μέχρι και στους «New York Times». Η Αγγελική Ιωαννίτη, μαζί με άλλους ενασθητοποιημένους πολίτες του Βόλου, στήνουν κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο το δικό τους τραπέζι αγάπης, προσφέροντας ένα

Παλιά στα χωριά
οι ανταλλαγές ήταν
τρόπος ζωής. Πώς
ζεκίνησαν οι γιορτές;

Είχα εγώ καρύδια,
πήγαινα στη γειτόνισσα
που γιόρταζε κι αυτή
είχε πατάτες και
μου τις έφερνε στη δική
μου γιορτή

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΤΗ

ζεστό πιάτο φαγητό στους άστεγους και όσους δεν μπορούν να εξασφαλίσουν αυτό το διάστημα τον άρτο τον επιούσιο.

Όλες οι μέρες της είναι γεμάτες από δραστηριότητες. Βοηθάει την κόρη της στο μαγαζί που έχει, με επιδιορθώσεις ρούχων, δείχνει πλέξιμο σε νέες κοπέλες, είναι μέλος του Δικτύου Ανταλλαγών και Αλληλεγγύης της Μαγνησίας, συμμετέχει στην Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας, αλλά και σε μια ομάδα οικοπαραγωγών: «Κάπως έτσι έπεσε και η ιδέα για την κουζίνα αλληλεγγύης», εξηγεί η Αγγελική Ιωαννίτη. «Οι παραγωγοί πουλούσαν τα προϊόντα τους μια φορά την εβδομάδα, υπήρχε όμως πολὺς κόδυμος που ζητιάνευε κι έτσι σκεφτήκαμε να προσφέρουμε φαγητό κάθε Πέμπτη.

Στη συνέχεια διαπιστώσαμε ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη και αρχίσαμε να δίνουμε και Σάββατο, ενώ πρόσφατα ξεκινήσαμε και δίνουμε και την Τρίτη. Στην αρχή στεγαζόμασταν στο κτίριο Ματσάγκου, που τελεί υπό κατάληψη από τους φοιτητές, οι οποίοι μας βοηθούσαν κιόλας μαγειρέυοντας κάποια φαγητά. Όταν έβρεχε, όμως, είχαμε πρόβλημα κι έτσι πήγα στον αντιδήμαρχο και του ζήτησα να μας παραχωρήσει ένα από τα ξύλινα σπιτάκια που είχαν φτιάξει για τα Χριστούγεννα, για να μη βρέχονται τα φαγητά. Μέσα σε δύο μέρες μάς το είχε διαθέσει κι έτσι τώρα στήνουμε το τραπέζι αλληλεγγύης στην Ερμού, έναν από τους κεντρικούς δρόμους του Βόλου».

Για να γίνει, βέβαια, όλο αυτό, έχει στηθεί ένας ολόκληρος μηχανισμός: «Έχουμε έρθει σε επαφή με φούρνους, οι οποίοι μας δίνουν το ψωμί της προηγούμενης μέρας, όπως και τέσσερα μαγειρεία, κάποιες γυναίκες αναλαμβάνουν εναλλάξ να μαγειρέψουν από μια κατσαρόλα φαγητό, έχουμε τη Σχολή Gourme που μας δίνει επίσης φαγητά, ένα ζαχαροπλαστείο που μας προσφέρει γλυκά κάθε Σάββατο, ενώ ένας κύριος που φτιάχνει βιολογικά προϊόντα μας φέρνει γιασούρτια και κρέμες. Οι, τι μπορεί ο καθένας προσφέρει. Και ο Δήμος βοηθάει, έχουμε την άδεια να πάμε στο κοινωνικό παντοπωλείο και να πάρουμε ό,τι τρόφιμα χρειάζομαστε για να μαγειρέψουμε. Μαζεύουμε επίσης ρούχα και παπούτσια, τα οποία δίνουμε σε όποιους τα έχουν ανάγκη».